കാതോലിക്കാ സമന്മാരിൽ മുമ്പനോ?
(റവ. ഡോ. ബി. വറുഗീസ്)

1. മലങ്കര സഭയുടെ തലവനായ കാതോലിക്കായും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്നുള്ളതാണെന്ന് ഒരു സ്വകാര്യ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ലേഖനത്തിൽ വായിക്കാനിടയായി. സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ചു കാണാത്തതിനാൽ, വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായ പ്രകടനമായിട്ടേ പ്രസ്തുത ലേഖനത്തെ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എങ്കിലും സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചോദ്യമുയർന്നു. സഭാംഗങ്ങളിൽ ഭാവിയിലെങ്കിലും ചിന്താക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ള കാര്യമായതുകൊണ്ട് ഇതിനെപ്പറ്റി സഭാ പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില ചിന്തകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

2. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, കതോലിക്കാ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളുടെ അധികാരസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി സഭാ ഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ, മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി എന്നിവയിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസിഡണ്ടും, ഭരണമുള്ള ശേഷം മേൽപ്പട്ടക്കാർ വൈസ് പ്രസിഡണ്ടുമാരും ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു എന്ന് ഭരണഘടനയിൽ പറയുന്നു. (പാര 72, 80). 94-ാം പാരഗ്രാഫിൽ മലങ്കരയുടെ ലൗകികവും, വൈദികവും ആത്മീയവുമായ ഭരണത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാരവാഹിത്വം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിക്ഷിപ്തമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായ പ്രവർത്തകസമിതി(Working Committee)യിൽ, സിനഡ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായല്ലാതെ, മറ്റൊരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനും അംഗമല്ല (പാര.87). ഇതിൽനിന്നും കാതോലിക്കാക്ക് തുല്യരാണ് ഓരോ മേൽപ്പട്ടക്കാരനും എന്നുള്ള ആശയം ഭരണഘടനയിലില്ലെന്ന് സിസ്സംശയം പറയാം.

3. സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്ന ആശയം റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രധാന നഗരങ്ങളിലെ മേൽപ്പട്ടകാർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ നിർവ്വചിക്കുവാൻ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭ രൂപം നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. റോം, അലക്സന്ത്രിയ, അന്ത്യോഖ്യാ, യെറുശലേം എന്നീ ക്രമത്തിൽ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ഒരു പ്രോട്ടോക്കോൾ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉണ്ടായി. റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് റോമിന് ഒന്നാം സ്ഥാനം ലഭിച്ചത്. ചക്രവർത്തിക്ക് ശേഷം അലക്സന്ത്രിയായിലെ പ്രീഫെക്ട് തുടർന്ന് അന്ത്യോഖ്യായിലെ പ്രിഫെക്ട് എന്ന ക്രമത്തിലായിരുന്നു ഔദ്യോഗിക ചടങ്ങുകളിലെ പ്രോട്ടോക്കോൾ. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ പട്ടണങ്ങളിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥാനവും നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും വേദശാസ്ത്രപരമായ കാരണങ്ങൾ ഇതിന്റെ പിന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യെറുശലേമിന് നാലാം സ്ഥാനം നൽകിയത് ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥലം എന്ന നിലയിലാണ്. എ. ഡി. 381 -ലെ കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിലെ സുന്നഹദോസിൽവച്ച് ആ പട്ടണത്തിന് ചക്രവർത്തിയുടെ പുതിയ ആസ്ഥാനം (പുതിയ റോം) എന്ന നിലയിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം നൽകി. ഈ അഞ്ചു നഗരങ്ങളിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥാനക്രമത്തിനാണ് Pentarchy എന്ന് ബൈസന്റയിൻ വേദശാസ്ത്രരിൽ പറയുന്നത്. ഇവരുടെ ഇടയിൽ റോമിന് സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ (first among the equals - Primus inter pares) എന്ന സ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അഞ്ച് പാത്രീയർക്കീസന്മാരുടെ അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ട മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ തലവൻ എന്ന സ്ഥാനമാണ് ഓരോരുത്തർക്കും നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (യെറുശലേം ഒഴികെ). ഓരോ പാത്രിയർക്കീസന്മാരും, അവരുടെ അധികാരപരിധിയിലെ മെത്രാന്മാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്നുള്ളതല്ല.

3. ഹൂദായകാനോനിൽ പാത്രിയർക്കീസ്, കാതോലിക്കാ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ എന്നീ സ്ഥാനികൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ഏഴാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതിൽ മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചു പാത്രിയർക്കീസന്മാരും, കാതോലിക്കായും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഇപ്രകാരമാണ് (7:1). നിഖ്യാ: ലോകത്തിന്റെ നാലു ദിക്കുകളുടെ സംഖ്യയനുസരിച്ച് പാത്രിയർക്കസന്മാർ നാലു പേരുണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവരുടെയും പ്രധാനതലവൻ റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ എപ്പേസോസിൽനിന്ന് പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനം അങ്ങോട്ടുമാറ്റപ്പെടുകയും, പുതിയ റോമാ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിലെ പാത്രിയർക്കീസും, അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ കൂടെ അന്ത്യോഖ്യായിലെ പാത്രിയർക്കീസും ആയിരിക്കണം. യേറുശേലേമിന് ഇനിമേൽ അഞ്ചാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന ബഹുമതി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. പൗരസ്ത്യ ദേശത്തെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഇനിമേൽ പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പോലെ പൗരസ്ത്യദേശത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ വാഴിക്കാനുള്ള അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കാതോലിക്കാ എന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണം. പാശ്ചാത്യരുടെ സുന്നഹദോസിൽ അദ്ദേഹം സന്നിഹിത നാകുമ്പോൾ എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും മേലായി യെറുശലേം പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കൂടെ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ഇരിപ്പിടം ക്രമീകരിക്കണം.

അറബിക്കാനോൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന കാനോൻ സംഹിതയാണ് ബാറെബ്രായ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ആധികാരികതയെപ്പറ്റി ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിന് പ്രസക്തിയില്ല. പാത്രീയർക്കീസന്മാരുടെ സ്ഥാനക്രമത്തെപ്പറ്റി അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയുടെ നിലപാടാണ് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് പാത്രീയ്ക്കീസന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ആറാം സ്ഥാനം യെറുശലേം പാത്രിയർക്കീസിന് തുല്യമായ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്ക് ഉണ്ട്. അവരുടെ ഇടയിൽ സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസാണ്.

പുരാതന സഭകളുടെ ഐക്യം പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഇത് അനുസരിച്ചായിരിക്കും സഭാതലവന്മാരുടെ സ്ഥാനക്രമം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹൂദായകാനോനിൽ ഈ പാത്രിയർക്കീസന്മാരും, അവരുടെ അധികാരപരിധിയിലെ മെത്രാന്മാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്നുള്ളതല്ല.

4. റോമൻ പാപ്പായുടെ അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായിട്ടാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്ന ആശയം സഭാ വിജ്ഞാനീയത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഒരിക്കലും ഒരു പാത്രിയർക്കീസും അഥവാ കാതോലിക്കായും, അദ്ദേഹം തലവനായ സഭയിലെ മെത്രാന്മാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്ന തത്വമനുസരിച്ചുള്ളതാണെന്ന് ബൈസന്റയിൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളോ ഓറിയൻൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളോ പറയാറില്ല.

5. റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലും മറ്റുചില ബൈസന്റയിൻ സഭകളിലും പാത്രീയർക്കീസന് കീഴിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ, അവരുടെ കീഴിൽ എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നീ ഭരണക്രമീകരണം നിലവിലുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഒരു വിശാലമായ പ്രദേശത്തിലെ പ്രധാന പട്ടണത്തിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരനും, എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ ചെറിയ പട്ടണത്തിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരുമാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ചില അവസരത്തിൽ പ്രാദേശികസുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി പ്രാദേശിക സഭകളിലെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താ പാത്രീയർക്കീസ് ബന്ധം സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്നുള്ളതല്ല.

6. 1965 -ൽ ആഡിസ് അബാബയിൽ ചേർന്ന ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ തലവന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് സ്ഥാന ക്രമത്തെ(പ്രോട്ടോക്കോൾ)പ്പറ്റി ഒരു ധാരണയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. കോപ്റ്റിക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭ, അർമ്മീനിയൻ സഭ, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, എത്യോപ്യൻ സഭ എന്നീ ക്രമത്തിലാണ് പ്രോട്ടോക്കോൾ. ഇവിടെ കോപ്റ്റിക് പാത്രീയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനം സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്നുള്ളതാണ്.

7. മലങ്കര സഭയുടെ കാതോലിക്കാ മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയിൽ സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്നുള്ള ആശയം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ഉരുവായതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അമേരിക്കയിൽ പ്രചാരത്തിലായ കോൺഗ്രിഗേഷണലിസ്റ്റ് വിഭാഗത്തിൽ സമാനമായ ആശയം കാണാം.

8. മലങ്കര സഭ ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൽ അധികം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന സഭാ വഴക്കാണ്. നാലഞ്ച് തലമുറകളുടെ ഊർജ്ജവും, കഴിവുകളും, സമ്പത്തും അതിനായി ചെലവഴിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ധാരാളംപേർ സഭ വിട്ടുപോയി. റീത്തുപ്രസ്ഥാനവും, പെന്തിക്കോസ്തു സഭകളും ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു പതിറ്റാണ്ടുകളിലായി ശക്തി

പ്രാപിച്ചുവന്ന പ്രാർത്ഥനാ ഗ്രൂപ്പുകളും വളർന്നത് സഭാ വഴക്കിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. സഭയുടെ കെട്ടുറപ്പുംഅച്ചടക്കവും നിലനിർത്തുക എന്നത് ഏറ്റവും പ്രധാനമാണ്. എക്യുമെനിക്കൽ രംഗങ്ങളിൽ നാം ഒറ്റപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നത് പലരും തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. തകർന്ന മതിലുകളും വേലിക്കെട്ടുകളും ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം, സഭാംഗങ്ങളിൽ ചിന്താക്കുഴപ്പവും, ഭിന്നതയും ഉണ്ടാക്കുന്ന വിവാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് ഒരിക്കലും ആശാസ്യമല്ല.